

© Vijeće Evrope/Evropski sud za ljudska prava, 2012. Ovaj prevod je realiziran zahvaljujući pomoći Fonda povjerenja Vijeća Evrope (www.coe.int/humanrightstrustfund). On ne obavezuje Sud. Ako su vam potrebne dodatne informacije, pogledajte naznaku o autorskim pravima na kraju ovog dokumenta.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court. For further information see the full copyright indication at the end of this document.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour. Pour plus de renseignements veuillez lire l'indication de copyright/droits d'auteur à la fin du présent document.

Informativna bilješka o sudskoj praksi Suda br. 103

Decembar 2007.godine

Beian protiv Rumunije - 30658/05

Presuda od 6.12.2007. [Treći odjel]

Član 6

Građanski postupak

Član 6, stav 1

Pošteno suđenje

Kontradiktorne odluke Vrhovnog suda: *povreda*

Član 14

Diskriminacija

Razlika u postupanju prema osobama u istom položaju kao posljedica kontradiktornih odluka Vrhovnog suda: *povreda*

Činjenice: Podnositelj predstavke pozvan je u vojsku 1953. godine, ali nije mu bilo dopušteno da prođe vojnu obuku jer se njegov otac protivio kolektivizaciji poljoprivrednog zemljišta. Umjesto toga, on je raspoređivan u nekoliko vojnih jedinica kao zidar. Zakon br. 309 od 22. maja 2002. godine rad koji se obavlja za vojne jedinice pod nadležnošću Ministarstva rada prepoznaje kao prisilni rad i predviđa kompenzacijske mjere, uključujući mjesečnu novčanu naknadu, besplatno liječenje i izuzeće od plaćanja TV pretplate. Podnositelj predstavke nije mogao iskoristiti ovaj zakon jer je obavljao vojnu službu u vojnoj jedinici koja nije bila odgovorna Ministarstvu rada. Pred Kasacionim sudom, podnositelj

predstavke se žalio na diskriminaciju u zakonu između vojnih obveznika koji su raspoređeni na prisilni rad u vojnim jedinicama pod nadležnošću Ministarstva rada i onih koji su raspoređeni na slične zadatke, ali nisu u mogućnosti da iskoriste ovaj zakon samo zato što vojne jedinice nisu djelovale pod nadležnošću Ministarstva rada. Tvrdio je da je bivši vojni obveznik u istoj situaciji kao što je njegova pred Kasacionim sudom dobio sudsku presudu da je obuhvaćen odredbama Zakona br. 309/2002. Kasacioni sud je odbio žalbu podnositelja predstavke po osnovu da njegova vojna jedinica nije bila na spisku vojnih jedinica pod nadležnošću Ministarstva rada.

Pravo: Član 6, stav 1 – U jednom nizu presuda Kasacioni sud je proširio okvir Zakona br. 309/2002, o kompenzacijskim mjerama za vojne obveznike raspoređene na prisilni rad tokom njihove vojne službe, na sve vojne obveznike, bez obzira na hijerarhiju pred kojom su vojnom jedinicom bili odgovorni, dok je u drugom nizu presuda koje su donesene u istom periodu donosio suprotne odluke, kao što je slučaj sa ovim podnositeljem predstavke.

U nedostatku načina da osigura dosljednost sudske prakse pred domaćim sudom najviše instance, ovaj sud je, ponekad u istom danu, donosio odluke koje se odnose na okvir istog zakona, a koje su bile dijametralno suprotne. Međutim, uloga Vrhovnog suda bi upravo trebala biti da uređuje ovakve kontradikcije u sudskoj praksi. U ovom konkretnom slučaju, Kasacioni sud je bio uzrok dubokih i trajnih neslaganja. Ova praksa, koju je izgradilo najviše pravosudno tijelo u zemlji, i sama je bila protivna principima pravne sigurnosti. Umjesto da izvršava svoju ulogu i uvede tumačenje koje treba slijediti, Kasacioni sud je postao uzrok pravne nesigurnosti, čime je potkopao povjerenje javnosti u pravosudni sistem.

Nedostatak pravne sigurnosti učinkovito je lišio podnositelja predstavke svake mogućnosti da ispuní uvjete za prava propisana zakonom, za razliku od ostalih osoba u sličnoj situaciji.

Zaključak: povreda (jednoglasno).

Član 14 u vezi sa članom 1 Protokola br. 1 – Podnositelj predstavke se žalio da su tijela vlasti odbila da mu dodijele prava propisana u Zakonu br. 309/2002 u vezi sa prisilnim radom koji je izvršavao tokom vojne službe. Time što je bio raspoređen na prisilni rad tokom svoje vojne službe, podnositelj predstavke je ispunio potreban uvjet za ostvarivanje ovih prava. Odbijanje da mu se ista dodijele zasnivalo se samo na činjenici da vojne jedinice u kojima je služio nisu djelovale pod nadležnošću Ministarstva rada. Međutim, u svjetlu niza presuda Kasacionog suda kojima se ova prava propisana u zakonu dodjeljuju osobama koje su bile raspoređene na prisilni rad izvan Ministarstva rada, podnositelj predstavke je „legitimno očekivao“ da će njegova žalba biti prihvaćena. Prema tome, član 1 Protokola br.1 bio je primjenjiv.

Kao posljedica kontradiktorne sudske prakse Kasacionog suda došlo je do različitog postupanja prema podnositelju predstavke u odnosu na druge osobe u sličnoj situaciji. Ovo nije bila samo vrsta neslaganja u sudskoj praksi koja je svojstvena svakom pravnom sistemu izgrađenom oko niza prvostepenih sudova i žalbenih sudova, već manjkavost Kasacionog suda u izvršavanju svoje uloge u rješavanju ovakvih sporova. Vlada nije ponudila nikakvo objektivno i prihvatljivo opravdanje za ovakvu razliku u postupanju.

Zaključak: povreda (jednoglasno).

Član 41 – 5.000 eura za ukupnu štetu.

© **Vijeće Evrope/Evropski sud za ljudska prava, 2012.**

Službeni jezici Evropskog suda za ljudska prava su engleski i francuski. Ovaj prevod je realiziran zahvaljujući pomoći Fonda povjerenja Vijeća Evrope (www.coe.int/humanrightstrustfund). On ne obavezuje Sud, niti Sud preuzima bilo kakvu odgovornost za njegov kvalitet. On može biti preuzet sa baze podataka sudske prakse Evropskog suda za ljudska prava, HUDOC, (<http://hudoc.echr.coe.int>) ili bilo koje druge baze podataka kojoj ga je Sud proslijedio. On može biti reproduciran u nekomercijalne svrhe pod uslovom da puni naziv predmeta bude citiran, zajedno sa navedenom naznakom o autorskim pravima i pozivanjem na Fond povjerenja za ljudska prava. Poziva se bilo koja osoba koja želi da se služi ovim prevodom, u potpunosti ili djelomično, u komercijalne svrhe da kontaktira publishing@echr.coe.int.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012.

The official languages of the European Court of Human Rights are English and French. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court, nor does the Court take any responsibility for the quality thereof. It may be downloaded from HUDOC case-law database of the European Court of Human Rights (<http://hudoc.echr.coe.int>) or from any other database with which the Court has shared it. It may be reproduced for non-commercial purposes on condition that the full title of the case is cited, together with the above copyright indication and reference to the Human Rights Trust Fund. If it is intended to use any part of this translation for commercial purposes, please contact publishing@echr.coe.int.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012.

Les langues officielles de la Cour européenne des droits de l'homme sont le français et l'anglais. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour, et celle-ci décline toute responsabilité quant à sa qualité. Elle peut être téléchargée à partir de HUDOC, la base de jurisprudence de la Cour européenne des droits de l'homme (<http://hudoc.echr.coe.int>), ou toute autre base de donnée à laquelle HUDOC l'a communiquée. Elle peut être reproduite à des fins non commerciales, sous réserve que le titre de l'affaire soit cité en entier et s'accompagne de l'indication de copyright ci-dessus ainsi que de la référence au Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme. Toute personne souhaitant se servir de tout ou partie de la présente traduction à des fins commerciales est invitée à le signaler à l'adresse suivante: publishing@echr.coe.int.

© Vijeće Evrope/Evropski sud za ljudska prava
Ovaj sažetak Registrara ne obavezuje Sud.

Kliknite ovdje za [Informativne note o sudskoj praksi](#)